

Rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 01.12.1967, sp. zn. 3 To 492/67, ECLI:CZ:KSUL:1967:3.TO.492.1967.1

Číslo: 44/1968

Právní věta: Pomoci k trestnému činu opilství podle § 10 odst. 1 písm. c), § 201 tr. zák. se dopouští nejen kdo podá jinému alkoholický nápoj, ač ví, že ten bude řídit motorové vozidlo, ale i kdo jinému předá řízení motorového vozidla, ačkoliv o něm ví, že požil alkoholický nápoj. Pomoci k trestnému činu opilství ani jiného trestného činu se však nedopustí, kdo jen vrátí vozidlo jeho majiteli nebo osobě, oprávněné z jiného důvodu s vozidlem disponovat, třebaže ví, že taková osoba požila alkoholický nápoj.

Soud: Krajský soud v Ústí nad Labem

Datum rozhodnutí: 01.12.1967

Spisová značka: 3 To 492/67

Číslo rozhodnutí: 44

Číslo sešitu: 8

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Doprava, Opilství, Účastenství

Předpisy: 140/1961 Sb. § 10
§ 201

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 44/1968 sb. rozh.

Pomoci k trestnému činu opilství podle § 10 odst. 1 písm. c), § 201 tr. zák. se dopouští nejen kdo podá jinému alkoholický nápoj, ač ví, že ten bude řídit motorové vozidlo, ale i kdo jinému předá řízení motorového vozidla, ačkoliv o něm ví, že požil alkoholický nápoj.

Pomoci k trestnému činu opilství ani jiného trestného činu se však nedopustí, kdo jen vrátí vozidlo jeho majiteli nebo osobě, oprávněné z jiného důvodu s vozidlem disponovat, třebaže ví, že taková osoba požila alkoholický nápoj.

(Rozsudek krajského soudu v Ústí nad Labem z 1. prosince 1967, [3 To 492/67](#).)

Krajský soud zamítl odvolání okresního prokurátora proti rozsudku soudu prvního stupně, jímž byl obviněný B zproštěn obžaloby pro trestný čin pomoci k opilství podle § 10 odst. 1 písm. c), § 201 tr. zák. a pro trestný čin ublížení na zdraví podle § 223 odst. 1, 2 tr. zák., spáchané podle obžaloby tím,

že předal řízení osobního automobilu spoluobviněnému A, ač věděl, že ten požil větší množství alkoholických nápojů, čímž měl spoluzavinít i pozdější dopravní nehodu způsobenou A a s tím spojené zranění tří osob.

Z odůvodnění:

Okresní prokurátor v odvolání namítal, že soud prvního stupně zprostil obviněného B neprávem. Poukazoval na to, že B musel vědět, že A požil větší množství alkoholických nápojů, protože s ním seděl na zábavě v restauraci celý večer u jednoho stolu a viděl tedy, že B požívá alkohol. Jestliže za těchto okolností předal řízení auta spoluobviněnému A, dopustil se tím podle názoru prokurátora pomoci k trestnému činu opilství a kromě toho spoluzavinil i zranění osob, ke kterému došlo při havárii auta, protože spoléhal bez přiměřeného důvodu, že k nehodě nedojde, ačkoliv auto řídil A po požití alkoholu. Chování obviněného B nemohla prý ovlivnit ani skutečnost, že A je majitelem auta. B měl podle přesvědčení okresního prokurátora buď předání auta A-ovi odmítnout, nebo - kdyby ten kategoricky na svém požadavku trval - vozidlo opustit.

Odvolací soud neshledal odvolání okresního prokurátora proti zprošťujícímu výroku u obviněného B důvodným, i když se neztotožnil se všemi úvahami soudu prvního stupně v tomto směru. Nepovažuje za správnou úvahu, že pomoci k trestnému činu opilství by se mohl dopustit jen pachatel, který poskytl alkoholické nápoje osobě, o níž věděl, že bude řídit auto, nikoliv ten, kdo osobě, jež požila alkohol, předá řízení auta. Trestný čin opilství je spáchán tím, že pachatel, který požil alkoholický nápoj, vykonává zaměstnání nebo jinou činnost, při které by mohl ohrozit život nebo zdraví lidí nebo způsobit značnou škodu na majetku. Pomoc k tomuto trestnému činu ve smyslu § 10 odst. 1 písm. c) tr. zák. poskytuje nejen ten, kdo podává pachateli alkoholický nápoj, ač ví, že takovou činnost bude vykonávat, ale i ten, kdo pachateli - o kterém ví, že požil alkoholický nápoj - umožní takovou činnost vykonávat, např. tím, že mu předá motorové vozidlo k řízení. Pomoci se tedy dopustí např. majitel auta, který podnapilé osobě předá k řízení auto, ačkoliv ví o její podnapilosti nebo řidič národního podniku, jemuž je auto svěřeno a který je předá k řízení podnapilému závozníkovi apod. Kdyby uvedené osoby podnapilému pachateli auto k řízení nesvěřily, nemohl by se tento pachatel trestného činu dopustit; svým jednáním mu tedy ke spáchání trestného činu pomáhaly.

Nepřesvědčivé jsou i úvahy soudu prvního stupně, že B nemusel vědět o tom, že spoluobviněný A požil alkoholické nápoje v množství pro řidiče nepřijatelném, a že je ještě pod vlivem alkoholu. Celá společnost seděla v restauraci v malé místnosti u jednoho stolu, B - jak sám uvádí - netančil a od stolu tedy neodcházel. Ví, že u stolu se pilo víno a pivo. Pivo pil i obviněný A, a to podle výpovědi B z přípravného řízení asi v množství pěti půllitrů. Jestliže B pak v hlavním líčení uvedl, že si nevšiml, kolik A vypil, lze to stěží vykládat jinak, než že neví přesný počet piv, která A vypil, že však ví o tom, že A alkoholický nápoj požíval. Že B alespoň přibližně věděl z vlastního pozorování kolik piv A vypil, plyne i ze skutečnosti, že to správně shodně s údajem spoluobviněného A věděli i ostatní účastníci zábavy, kteří jako svědci vypověděli, že A vypil v restauraci čtyři až pět piv a někteří z nich dodali, že vliv alkoholu byl na něm patrný. Podle přesvědčení odvolacího soudu tedy obviněný B, i když nevěděl o tom, že A pil lihoviny již před příchodem do restaurace, musel vědět, že vypil v době ne příliš vzdálené takové množství piva, které ho činí nezpůsobilým řídit motorové vozidlo bezpečně a spolehlivě.

Odvolací soud však přesto nespatřuje v jednání obviněného B trestné činy, pro které byl žalován, a to proto, že A byl majitelem auta a B-ovi před tím dočasně řízení auta svěřil. Byl tedy oprávněn kdykoliv toto svěřené odvolat. To také v kritické době, kdy byl již v podnapilém stavu, učinil. Obviněný B nejednal z morálního hlediska správně, když se nijak účinně a energicky nesnažil spoluobviněného A přemluvit, aby po požití alkoholu za volant nesedal; trestný čin však v jeho jednání spatřovat nelze. Jeho jednání by bylo trestné, jenom kdyby zákon ukládal občanům obecnou povinnost přerušit připravovaný nebo již páchaný trestný čin opilství a kdyby nesplnění této povinnosti označoval jako

trestný čin. Ustanovení § 167 tr. zák. takto nepřekažení některých závažných trestných činů posuzuje, avšak trestný čin opilství podle § 201 tr. zák. mezi ně nepatří. Ostatně ani okresní prokurátor v odvolání nepředpokládá, že obviněný B mohl majiteli vozidla odepřít možnost řízení, neboť uvádí, že kdyby A za každou cenu trval na tom, že bude řídit, měl B z auta vystoupit. Odvolatel tedy zřejmě předpokládá, že v tomto případě by se B trestných činů, které jsou mu kladeny za viny, nedopustil, ačkoliv okolnost, zda B po předání vozidla zůstal v autu nebo zda vystoupil, byla pro podstatu věci nerozhodná.

Odvolací soud proto odvolání okresního prokurátora ohledně obviněného B zamítl.